



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 964/2017**  
**03.10.2017. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Бојовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К бр.134/16 од 06.03.2017. године и Вишег суда у Чачку Кж бр.131/17 од 12.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 03.10.2017. године, једногласно је донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К бр.134/16 од 06.03.2017. године и Вишег суда у Чачку Кж бр.131/17 од 12.06.2017. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Ивањици К бр.134/16 од 06.03.2017. године окривљени-приватни противтужилац АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, и обавезан је окривљени приватни противтужилац АА да приватном тужиоцу – окривљеном ББ плати на име трошкова кривичног поступка износ од 88.210,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудне наплате као и да на име паушала поступка плати у корист буџетских средстава суда износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудне наплате док је приватни тужилац – окривљени ББ упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Истом пресудом окривљени приватни тужилац ББ на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело увреде из члана 170. став 1. КЗ у продуженом облику.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж бр.131/17 од 12.06.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног – приватног противтужиоца АА и пресуда Основног суда у Ивањици К бр.134/16 од 06.03.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Бојовић, без навођења законског основа, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости у седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. ЗКП-а доставио пуномоћнику приватног тужиоца ББ, адвокату Велисаву Мићићу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао пуномоћника приватног тужиоца и браниоца окривљеног АА, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у свом захтеву наводи да је овај окривљени за исте радње за које је оглашен кривим у овом кривичном поступку одговарао и пред Прекршајним судом у Пожеги, Одељење у Ивањици Ш 8 Пр. бр.2924/16 па је приватну кривичну тужбу против овог окривљеног за радње за које је оглашен кривим везано за догађај 05.08.2016. године требало одбацити, јер се ради о пресуђеној ствари.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истицао је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде (страна 3 став 2 другостепене пресуде) је дао јасне и довољне разлоге да се у конкретној ситуацији не ради о пресуђеној ствари, обзиром да поводом истог догађаја и истог окривљеног не постоји правноснажна одлука прекршајног суда, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, међутим будући да по ставу Врховног касационог суда иста не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због које би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева браниоца окривљеног није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,  
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић

**Председник већа-судија,  
Зоран Таталовић, с.р.**